DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 16 juli 2009 *

I de förenade målen C-202/08 P och C-208/08 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 8 respektive den 16 maj 2008,

American Clothing Associates NV, Evergem (Belgien), företrätt av P. Maeyaert, advocaat, samt av N. Clarembeaux och C. De Keersmaeker, avocats,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av A. Folliard-Monguiral, i egenskap av ombud,

svarande i första instans (C-202/08 P),

* Rättegångsspråk: franska.

och

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av A. Folliard-Monguiral, i egenskap av ombud,

klagande,

i vilket den andra parten är:

American Clothing Associates NV, Evergem (Belgien), företrätt av P. Maeyaert, advocaat, samt av N. Clarembeaux och C. De Keersmaeker, avocats,

sökande i första instans (C-208/08 P),

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Tizzano, A. Borg Barthet (referent), E. Levits och J.-J. Kasel,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 26 mars 2009,

och efter att den 12 maj 2009 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 American Clothing Associates NV (nedan kallat American Clothing) och harmoniseringsbyrån har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 28 februari 2008 i mål T-215/06, American Clothing Associates mot harmoniseringsbyrån (återgivning av ett lönnlöv) (REG 2008, s. II-303) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarades delvis det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 4 maj 2006 (ärende R 1463/2005-1), om avslag på ansökan om registrering av ett kännetecken föreställande ett lönnlöv som gemenskapsvarumärke (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Under rubriken ”Absoluta registreringshinder” i artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1;

svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3288/94 av den 22 december 1994 (EGT L 349, s. 83; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 37) (nedan kallad förordning nr 40/94), föreskrivs följande:

”1. Följande får inte registreras:

…

h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som skall vägras registrering i enlighet med artikel 6ter i Pariskonventionen.

i) Varumärken som innehåller andra kännetecken, emblem eller vapen än dem som omfattas av artikel 6ter i Pariskonventionen och som är av särskilt allmänt intresse, om inte vederbörande myndigheter godkänt deras registrering.

…”

3 I artikel 29.1 i förordning nr 40/94 föreskrivs att ”[e]n person som vederbörligen har givit in en ansökan om registrering av ett varumärke i eller för ett land som är anslutet till Pariskonventionen eller Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller den till vilken rätten har övergått skall ha rätt till prioritet för ingivande av en ansökan om gemenskapsvarumärke för samma varumärke vad avser varor eller tjänster som är identiska med eller som ingår i dem för vilka ansökan har gjorts. Denna rätt till prioritet skall gälla under en period på sex månader räknat från dagen för ingivandet av den första ansökan.”

4 I artikel 38.2 i förordningen anges att ”[o]m det i varumärket ingår en beståndsdel som saknar särskiljningsförmåga och förekomsten av denna beståndsdel i varumärket kan föranleda ovisshet om varumärkesskyddets omfattning, kan byrån som ett villkor för registrering begära förklaring från sökanden att han avstår från ensamrätt till denna beståndsdel …”.

5 I artiklarna 1, 6, 6ter, 6sexies och 7 i konventionen för industriellt rättsskydd, undertecknad i Paris den 20 mars 1883, senast reviderad i Stockholm den 14 juli 1967 och ändrad den 28 september 1979 (*Förenta nationernas fördragssamling*, volym 828, nr 11851, s. 305) (nedan kallad Pariskonventionen), föreskrivs följande:

”Artikel 1

…

2) Det industriella rättsskyddet har till föremål patent, nyttighetsmodeller, industriella mönster och modeller, fabriks- eller handelsmärken, servicemärken[*], firma samt ursprungsbeteckningar ävensom undertryckande av illojal konkurrens. [*I överensstämmelse med terminologin i förordning nr 40/94 används nedan begreppet ”varumärken för tjänster”. Övers. anm.]

…

Artikel 6

1) Villkoren för anmälan och registrering av fabriks- och handelsmärken skall bestämmas i varje unionsland [med vilket avses varje land på vilket Pariskonventionen är tillämplig] av dess inhemska lagstiftning.

…

Artikel 6ter

1) a) Unionsländerna överenskommer att, när vederbörligt tillstånd icke lämnats, vägra eller förklara ogiltig registrering samt medelst lämpliga åtgärder ingripa mot användande såsom fabriks- eller handelsmärken eller delar därav av unionsländernas vapen, flaggor och andra statsemblem, av dessa länder antagna officiella kontroll- och garantimärken och stämplar ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav.

b) Bestämmelserna under a) ovan skall också vara tillämpliga på vapen, flaggor och andra emblem tillhörande internationella mellanstatliga organisationer, av vilka en eller flera unionsstater är medlemmar, samt på förkortningar eller benämningar på sådana organisationer, dock med undantag för vapen, flaggor, andra emblem, förkortningar och benämningar som redan är föremål för gällande internationella överenskommelser syftande till att garantera deras skydd.

c) Unionsland skall icke vara skyldigt att tillämpa bestämmelserna under b) ovan till nackdel för innehavare av rättigheter som i ifrågavarande land förvärvats i god tro innan denna konvention trädde i kraft. Unionsländerna skall icke vara skyldiga att tillämpa nämnda bestämmelser när den under a) avsedda användningen eller registreringen icke är sådan att den hos allmänheten framkallar uppfattningen om ett samband mellan organisationen i fråga och vapnen, flaggorna, emblemen, förkortningarna eller benämningarna, eller om denna användning eller registrering sannolikt icke är sådan att den vilseleder allmänheten rörande förefintligheten av ett samband mellan brukare och organisationen.

…

3. a) För tillämpningen av dessa bestämmelser överenskommer unionsländerna att genom förmedling av internationella byrån i Bern ömsesidigt tillställa varandra förteckning över de statsemblem samt officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar, som de för närvarande eller framdeles önskar att helt och hållet eller inom vissa gränser, ställa under skydd enligt denna artikel, ävensom alla senare ändringar i denna förteckning. Varje unionsland skall under lämplig tid hålla de meddelande förteckningarna tillgängliga för allmänheten.

Detta överlämnande av förteckningar är dock icke obligatoriskt i fråga om statsflaggor.

…

…

Artikel 6sexies

Unionsländerna åtar sig att skydda [varumärken för tjänster]. De skall icke vara skyldiga att sörja för registrering av sådana märken.

Artikel 7

Beskaffenhet av den vara, på vilken fabriks- eller handelsmärke är avsett att anbringas, må icke i något fall utgöra hinder för registrering av märket."

6 I artikel 16 i varumärkesöverenskommelsen, som träffades i Genève den 27 oktober 1994, föreskrivs att "avtalsslutande part ska registrera varumärken för tjänster och på dessa varumärken tillämpa de bestämmelser i Pariskonventionen som gäller varumärken för varor".

Bakgrund till tvisten

7 American Clothing ingav den 23 juli 2002 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med förordning nr 40/94.

8 Det sökta varumärket, bestående av en bild av ett lönnlöv samt bokstäverna ”RW”, placerade under bilden, återges nedan:

9 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 18, 25 och 40 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg (nedan kallad Niceöverenskommelsen), och motsvarar följande beskrivningar:

— ”Läder och läderimitationer, samt varor framställda av dessa material och ej ingående i andra klasser; djurhudar och pälsskinn, koffertar och resväskor; paraplyer, parasoller och promenadkäppar; piskor, seldon och sadelmakerivaror” (klass 18),

— ”Kläder, fotbeklädnader, huvudbonader” (klass 25), och

— ”Skrädderitjänster; uppstoppning och preparering av djur; bokbinderi; behandling, bearbetning och förädling av skinn, läder, päls och textil; filmframkallning och kopiering av fotografier; träbearbetning; fruktpressning; kvarnmalning av mjöl; behandling, härdning och ytbearbetning av metall” (klass 40).

10 Genom beslut av den 7 oktober 2005 avslog granskaren ansökan om registrering av det sökta varumärket för samtliga berörda varor och tjänster med stöd av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, med motiveringen att varumärket skulle kunna ge allmänheten uppfattningen att det förelåg ett samband mellan varumärket och Kanada, eftersom lönnlövet i det sökta varumärket är en efterbildning av Kanadas statsemblem.

11 Detta emblem, såsom det framgår av meddelandet av den 1 februari 1967 från den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) till de stater som är parter till Pariskonventionen, liksom av uppgifterna i WIPO:s databas, är återgivet nedan:

12 Den 6 december 2005 överklagade American Clothing granskarens beslut med stöd av artiklarna 57–62 i förordning nr 40/94.

13 Genom det omtvistade beslutet avslog harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd American Clothings överklagande och fastställde granskarens beslut.

Målet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

14 American Clothing väckte talan mot det omtvistade beslutet genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 augusti 2006. American Clothing åberopade en enda grund till stöd för sin talan, nämligen åsidosättande av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94.

15 Genom den överklagade domen ogiltigförklarade förstainstansrätten det omtvistade beslutet i den del det innebar avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket för tjänster i klass 40 i Niceöverenskommelsen, på den grunden att artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, som artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 hänvisar till, inte är tillämplig på varumärken för tjänster.

16 Förstainstansrätten godtog nämligen inte argumentet att artikel 6ter i Pariskonventionen skulle tolkas extensivt och därmed inte heller att ansökan om registrering av ett varumärke för tjänster som gemenskapsvarumärke skulle avslås med stöd av nämnda artikel 7.1 h. Förstainstansrätten angav bland annat, i punkt 31 i den överklagade domen, att det var just i syfte att utsträcka det skydd som varumärken för varor åtnjuter genom Pariskonventionen till att omfatta varumärken för tjänster som en särskild bestämmelse lades till genom artikel 16 i varumärkeskonventionen, antagen i Genève den 27 oktober 1994. Europeiska gemenskapen har emellertid inte ratificerat nämnda konvention.

17 Förstainstansrätten fann vidare, i punkt 32 i den överklagade domen, att det kan antas att gemenskapslagstiftaren, när förordning nr 40/94 i dess ursprungliga lydelse relativt nyligen antogs, var medveten om betydelsen av varumärken för tjänster i den moderna handeln, och således skulle ha kunnat utvidga det skydd som statsemblem åtnjuter genom artikel 6ter i Pariskonventionen till att även omfatta varumärken för tjänster. Eftersom lagstiftaren inte har ansett det vara ändamålsenligt att på detta sätt utvidga de relevanta bestämmelsernas tillämpningsområde, är det enligt förstainstansrätten inte gemenskapsdomstolens sak att sätta sig i lagstiftarens ställe och tolka nämnda bestämmelser, vars innebörd på intet sätt är tvetydig, *contra legem*.

18 Förstainstansrätten ogillade talan i övrigt genom att fastställa att det var korrekt av överklagandenämnden att avslå ansökan om registrering av det sökta varumärket för varor i klasserna 18 och 25 i Niceöverenskommelsen.

19 Till stöd för denna slutsats angav förstainstansrätten bland annat, i punkt 65 i den överklagade domen, att vid bedömningen av ett sammansatt varumärke med utgångspunkt från artikel 6ter i Pariskonventionen ska var och en av varumärkets beståndsdelar beaktas, och det räcker att en av beståndsdelarna utgör ett statsemblem eller ”ur heraldisk synpunkt” utgör efterbildning därav, för att det ska finnas hinder för att registrera det berörda varumärket, oavsett vilket helhetsintryck varumärket ger.

20 Vad avser lönnlövet i det sökta varumärket fann förstainstansrätten, i punkt 72 i den överklagade domen, att en jämförelse ”ur heraldisk synpunkt” i den mening som avses i artikel 6ter i Pariskonventionen mellan kännetecknet i det sökta varumärket och ett statsemblem således ska ske med utgångspunkt från den heraldiska beskrivningen av statsemblemet i fråga och inte från den geometriska beskrivningen, som till sin natur är mycket mer detaljerad. I punkt 75 i nämnda dom drogs slutsatsen att omsättningskretsen i gemenskapen, det vill säga den genomsnittskonsument för vilken de vanliga konsumtionsvaror som avses med det sökta varumärket är avsedda, trots att det föreligger vissa små skillnader kommer att uppfatta varumärket i fråga huvudsakligen som en efterbildning av det kanadensiska emblemet.

21 Vidare påpekade förstainstansrätten, i punkt 77 i den överklagade domen, att tillämpningen av artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen inte är avhängig av att det finns en risk för att omsättningskretsen vilseleds i fråga om ursprunget för de varor som avses med det sökta varumärket eller i fråga om förekomsten av ett samband mellan innehavaren av varumärket och den stat vars emblem ingår i nämnda varumärke. Förstainstansrätten fann dessutom i punkt 81 i samma dom att påståendet att varumärket är välkänt saknar relevans.

22 Beträffande frågan huruvida tidigare nationella registreringar av varumärken som är identiska eller jämförbara med det sökta varumärket ska beaktas, påpekade förstainstansrätten, i punkt 84 i den överklagade domen, att harmoniseringsbyrån och, i förekommande fall, gemenskapsdomstolarna inte är bundna av ett beslut som fattats i en medlemsstat, eller i ett tredjeland, i vilket fastställts att det aktuella kännetecknet eller ett jämförbart kännetecken kan registreras som nationellt varumärke. Såvitt avser påståendet att den kanadensiska varumärkesbyrån har en mindre restriktiv praxis, konstaterade förstainstansrätten, i punkt 85 i den överklagade domen, att sökanden varken har bevisat eller ens otvetydigt påstått att de behöriga kanadensiska myndigheterna har godkänt registrering av ett varumärke som är identiskt med det sökta varumärket.

Parternas yrkanden

23 American Clothing har i mål C-202/08 P yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten slog fast att harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd inte åsidosatte artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 genom att anta det omtvistade beslutet till den del det avsåg registrering av det sökta varumärket för varor i klass 18 i Niceöverenskommelsen, nämligen ”[l]äder och läderimitationer, samt varor framställda av dessa material och ej ingående i andra klasser; djurhudar och pälsskinn, koffertar och resväskor; paraplyer, parasoller och promenadkäppar; piskor, seldon och sadelmakerivaror”, och klass 25 i nämnda överenskommelse, nämligen ”[k]läder, fotbeklädnader, huvudbonader”, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Harmoniseringsbyrån har, i nämnda mål, yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandet, och

— förplikta American Clothing att ersätta rättegångskostnaderna.

25 Harmoniseringsbyrån har, i mål C-208/08 P, yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten slog fast att artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 inte är tillämplig på varumärken för tjänster, och

— förplikta American Clothing att ersätta rättegångskostnaderna.

26 American Clothing har, i nämnda mål, yrkat att domstolen ska

— fastställa den överklagade domen i den del det fastställs att artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och artikel 6ter i Pariskonventionen inte är tillämpliga på varumärken för tjänster, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Överklagandena

27 Den 11 februari 2009 beslutade domstolens ordförande, efter att ha hört parterna och generaladvokaten, att med stöd av artikel 43 i rättegångsreglerna, på grund av sambandet dem emellan, förena målen C-202/08 P och C-208/08 P vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt domen.

Mål C-202/08 P

Parternas argument

28 American Clothing har klandrat förstainstansrätten för att ha gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning av registreringshindren för ett varumärke enligt artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen.

29 Företaget menar att förstainstansrätten underskattade betydelsen av ett statsemblems grundläggande funktion när den bedömde dess skyddsomfång. Skyddet för ett sådant emblem bör nämligen endast träda in när dess grundläggande funktion kan komma att påverkas. Ett avslag på en ansökan om registrering av ett sådant emblem som varumärke eller som beståndsdel av ett varumärke är endast motiverat om användningen av varumärket eller dess beståndsdel riskerar att göra intrång på de symboler för en stats identitet och suveränitet som emblemet betecknar. Statsemblem utgör på så

sätt, precis som varumärken och ursprungsbeteckningar, skyddade kännetecken, på vilka samma skyddskriterier tillämpas analogt.

30 American Clothing har hävdat att syftet med skyddet för statsemblem enligt artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen är att skydda dessa emblem från likheter i förhållande till andra kännetecken på ett väl avgränsat område, nämligen efterbildningar ”ur heraldisk synpunkt”. I motsats till vad förstainstansrätten slog fast i punkt 71 i den överklagade domen avser begreppet ”allt som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning” inte att skydda själva symbolen utan en viss konstnärlig tolkning, ett visst grafiskt verk, som är ett resultat av att de heraldiska reglerna har iakttagits. Om ett emblem inte har eller bara har ett fåtal heraldiska karaktärsdrag kan det alltså inte vara fråga om efterbildning enligt nämnda bestämmelse.

31 Förstainstansrättens tolkning i den överklagade domen får till följd att stater medges ett nästan absolut monopol på kännetecken med endast ett fåtal heraldiska karaktärsdrag, vilket i sin tur innebär att dessa kännetecken inte kan användas som beståndsdelar i ett varumärke. Ett stort antal registrerade varumärken innehåller emellertid i realiteten kännetecken som har anmälts som statsemblem, till exempel den irländska treklövern.

32 American Clothing har slutligen gjort gällande att förstainstansrätten underskattade betydelsen av vissa omständigheter i målet. I punkterna 64 och 65 i den överklagade domen bortsåg förstainstansrätten från det helhetsintryck som varumärket ger, genom att slå fast att detta intryck saknade relevans när det rör sig om registrering av ett varumärke som består av ett statsemblem eller utgör en ur heraldisk synpunkt efterbildning därav. American Clothing har vidare anfört att artikel 6ter i Pariskonventionen inte förefaller utgöra hinder för registrering av ett sammansatt varumärke som innehåller ett emblem, om registreringen åtföljs av en *disclaimer* liknande den som avses i artikel 38 i förordning nr 40/94, genom vilken sökanden förklarar att han avstår från ensamrätt till en viss beståndsdel av varumärket. Detta står dessutom i överensstämmelse med den kanadensiska varumärkesbyråns praxis. Denna myndighet har nämligen beviljat registrering av varumärken som innehåller lönnlöv med elva spetsar på villkor att sökanden accepterat en *disclaimer* för dessa. Förstainstansrätten missuppfattade omständigheterna i förevarande mål genom att förneka den

kanadensiska byråns praxis, bland annat med avseende på kravet på en sådan *disclaimer* för det varumärke som är föremål för det nu aktuella förfarandet och vars registreringsansökan senare drogs tillbaka av andra skäl.

33 American Clothing har tillagt att harmoniseringsbyrån inte kan ge statsemblem ett starkare skydd än vad de berörda staterna själva gör. Förstainstansrätten borde dessutom ha tagit hänsyn till såväl harmoniseringsbyråns som andra nationella byråers praxis på området. American Clothing har hävdat att föga framträdande heraldiska karaktärsdrag, som det sökta varumärket har, vid vanlig användning inte kan uppfattas av omsättningskretsen, som endast ser den delen som en utsmyckning snarare än som ett statsemblem. Sådana heraldiska karaktärsdrag återfinns för övrigt i andra kännetecken som ofta används som varumärken.

34 Harmoniseringsbyrån har inledningsvis påpekat att domstolens behörighet i ett överklagande är begränsad till rättsfrågor. Frågan om huruvida återgivningen av lönnlövet i ansökan om registrering av det aktuella varumärket utgör en, ur heraldisk synpunkt, efterbildning av Kanadas emblem rör faktiska omständigheter som domstolen inte är behörig att pröva.

35 Harmoniseringsbyrån har tillbakavisat American Clothings samtliga argument avseende kravet på att statsemblemens grundläggande funktion ska påverkas. I motsats till det fall då det råder konflikt mellan särskiljande kännetecken krävs det inte, enligt denna, bevis för att det föreligger ett ”samband” mellan varumärkesinnehavaren och den stat vars emblem har efterbildats för att neka registrering av ett varumärke, eftersom ett statsemblems grundläggande funktion inte är att garantera varors eller tjänsters kommersiella ursprung. Det skydd som ett statsemblem tillerkänns är absolut i den meningen att det inte är avhängigt av huruvida omsättningskretsen uppfattar det efterbildade emblemet i ett varumärke som en särskiljande beståndsdel eller som en dekoration.

36 Av samma skäl saknas behov av att göra en sådan bedömning av vilket helhetsintryck det sökta varumärket ger som American Clothing har begärt. Beträffande möjligheten till en *disclaimer*, i den mening som avses i artikel 38.2 i förordning nr 40/94, är denna

inte tillämplig när den omtvistade beståndsdelen i ett varumärke bestrids av något annat skäl än att den saknar särskiljningsförmåga.

37 Dessutom gjorde förstainstansrätten en korrekt bedömning när den fann att en eventuell efterbildning ur heraldisk synpunkt ska bedömas mot bakgrund av ett emblems heraldiska beskrivning snarare än i förhållande till dess geometriska eller grafiska beskrivning. Genom den heraldiska beskrivningen återges emblemet nämligen på ett tydligare sätt än genom enbart en geometrisk eller grafisk beskrivning, eftersom en exakt grafisk återgivning av ett emblem kan variera utan att emblemets heraldiska egenskaper för den skull ändras. I artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen bekräftas att skyddet av emblem inte är begränsat till deras grafiska återgivning, eftersom skyddet, enligt denna bestämmelse, omfattar allt, som ”ur heraldisk synpunkt” utgör en efterbildning därav. Räckvidden av det skydd som emblem medges beror inte heller på om de heraldiska inslagen är mer eller mindre framträdande, då till exempel det japanska emblemet ska åtnjuta samma skydd som mer sofistikerade emblem. Harmoniseringsbyrån har understrukit att förstainstansrättens heraldiska beskrivning av det kanadensiska emblemet utgör en bedömning av de faktiska omständigheterna, som domstolen inte är behörig att pröva.

38 Harmoniseringsbyrån har angående de faktiska omständigheterna i målet hävdat att förstainstansrätten inte missuppfattade dessa när den inte beaktade den kanadensiska varumärkesbyråns praxis, utan nöjde sig med att fastställa att de åberopade omständigheterna inte hade styrkts. Det ankommer varken på harmoniseringsbyrån eller på gemenskapsdomstolen att beakta nationell praxis som grundar sig på lagbestämmelser som inte motsvaras av någon bestämmelse i förordning nr 40/94. Inte heller i artikel 6ter i Pariskonventionen hänvisas till lagar och praxis i det skyddade emblemets ursprungsstat. Även om harmoniseringsbyrån av misstag har registrerat liknande varumärken, har legalitetsprincipen företräde framför principen om likabehandling. Vad gäller villkoren för användning, oberoende av om de kan variera, ska dessa inte beaktas, eftersom frågan huruvida det sökta varumärket innehåller en efterbildning av ett statsemblem ska kontrolleras oberoende av all eventuell användning.

Domstolens bedömning

39 Beträffande påståendet att förstainstansrätten skulle ha underskattat betydelsen av ett statemblems grundläggande funktion för bedömningen av dess skyddsomfång, finns det anledning att återkomma till denna grundläggande funktion och till de gemenskapsrättsliga och internationella bestämmelserna om statsemblem och jämföra dem med bestämmelserna om varumärken.

40 Generaladvokaten har i punkterna 59–63 i sitt förslag till avgörande betonat vissa grundläggande funktioner som ett statsemblem kan anses ha. Bland dessa ska framhållas identifiering av en stat samt ett uttryck för denna stats suveränitet och enhet. Varumärket å sin sida har som grundläggande funktion att för konsumenten eller slutanvändaren garantera ursprunget i fråga om en vara eller tjänst som marknadsförs under varumärket, så att denne utan risk för förväxling kan särskilja denna vara eller tjänst från varor eller tjänster som har ett annat ursprung (se, bland annat, dom av den 29 september 1998 i mål C-39/97, Canon, REG 1998, s. I-5507, punkt 28, och den 6 oktober 2005 i mål C-120/04, Medion, REG 1998, s. I-8551, punkt 23).

41 För att varumärket ska kunna fylla denna funktion och vara ett väsentligt inslag i det system med sund konkurrens som EG-fördraget syftar till att införa och upprätthålla måste det nämligen utgöra en garanti för att alla produkter eller tjänster som bär det har framställts eller tillhandahållits under kontroll av ett enda företag som ansvarar för deras kvalitet (se, bland annat, dom av den 23 maj 1978 i mål 102/77, Hoffmann-La Roche, REG 1978, s. 1139, punkt 7, svensk specialutgåva, volym 3, s. 107, och av den 18 juni 2002 i mål C-299/99, Philips, REG 2002, s. I-5475, punkt 30).

42 Denna skillnad med avseende på varumärkets och statsemblemets grundläggande funktion återspeglas även i att de behandlas olika i såväl gemenskapsrättslig som internationell lagstiftning.

43 I artikel 6 i förordning nr 40/94 föreskrivs att varumärket förvärvas genom registrering, medan det i artikel 6ter 3 a i Pariskonventionen föreskrivs att unionsländerna helt enkelt ska överlämna en förteckning över de statsemblem som de önskar skyddade till WIPO:s internationella byrå, vilket överlämnande dock inte är obligatoriskt i fråga om statsflaggor. För varumärken gäller principen att de skyddas i förhållande till vissa varu- och tjänsteklasser, medan emblemen i stället åtnjuter ett allmänt skydd oberoende av deras avsedda användning. Till skillnad från varumärken kan emblem inte heller förklaras ogiltiga och deras innehavares rättigheter kan inte upphävas. Deras skydd är vidare inte tidsbegränsat. Många av de aspekter som reglerar varumärkesskyddet kan således inte överföras på skyddet för statsemblem.

44 Detta gäller även beträffande en eventuell risk för förväxling som, även om den utgör en särskild förutsättning för varumärkesskydd när varumärket och kännetecknet liknar varandra och varorna eller tjänsterna är av liknande slag (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet Medion, punkt 24, dom av den 10 april 2008 i mål C-102/07, adidas och adidas Benelux, REG 2008, s. I-2439, punkt 28, och av den 12 juni 2008 i mål C-533/06, O2 Holdings & O2 (UK), REG 2008, s. I-4231, punkt 47) inte krävs för skydd för emblem, eftersom artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen inte innehåller något sådant stadgande.

45 Det följer även av artikel 6ter 1 c andra meningen i Pariskonventionen att skyddet för statsemblem inte är avhängigt av att allmänheten får uppfattningen att det föreligger ett samband mellan det sökta varumärket och emblemet. När det gäller internationella organisationers emblem är det enligt denna bestämmelse tillåtet att registrera och använda ett varumärke om denna användning eller registrering inte är sådan att den vilseleder allmänheten rörande förefintligheten av ett samband mellan brukaren och organisationen. Härav följer att i övriga fall, det vill säga när det rör sig om statsemblem, saknas denna möjlighet, och därför finns det ingen anledning att pröva huruvida det föreligger något sådant samband.

46 American Clothing kan således inte vinna framgång med sina påståenden om att ett statsemblems grundläggande funktion påverkar dess skyddsomfång och att samma skyddskriterier som dem som används på varumärken ska tillämpas analogt.

47 Beträffande de argument som American Clothing har anfört angående tolkningen av uttrycket ”allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning härav” i artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, påpekas först och främst att nämnda bestämmelse innebär ett förbud mot registrering och användning av ett statsemblem, inte bara som varumärke utan även som beståndsdel av ett varumärke. Emblem har således även i det avseendet medgetts ett mycket omfattande skydd. Den sista delen av bestämmelsen bidrar också till att ge statsemblem ett omfattande skydd, eftersom det till förbudet mot exakta kopior även har lagts ett förbud mot efterbildning därav.

48 Förbudet mot att efterbilda ett emblem rör emellertid enbart efterbildningar ur heraldisk synpunkt, det vill säga sådana som innehåller de heraldiska konnotationer som utmärker emblemet i förhållande till andra kännetecken. Skyddet mot allt som ur heraldisk synpunkt utgör en efterbildning avser inte bilden som sådan, utan dess heraldiska uttryck. För att kunna avgöra huruvida varumärket innehåller en efterbildning ur heraldisk synpunkt ska vidare den heraldiska beskrivningen av det aktuella emblemet beaktas.

49 Härav följer att American Clothing inte kan vinna framgång med sitt påstående att den geometriska beskrivningen av emblemet ska beaktas. En sådan tolkning skulle för det första strida mot det synsätt som kommer till uttryck ovan i punkt 47, nämligen att emblem garanteras ett omfattande skydd. Om den grafiska beskrivningen, som av naturliga skäl är väldigt precis, beaktades, skulle nämligen skyddet i artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen förvägras emblemet så snart det föreligger minsta nyansskillnad mellan de två beskrivningarna. För det andra omfattas de fall då det föreligger grafisk likhet med det emblem som används i varumärket redan av bestämmelsens första del, på så sätt att uttrycket ”allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning härav” ska anses ha en större räckvidd.

50 Ett varumärke som inte exakt återger ett statsemblem kan sålunda ändå omfattas av artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen när omsättningskretsen, i förevarande fall genomsnittskonsumenten, uppfattar det som en efterbildning av ett sådant emblem.

51 Det ska i fråga om uttrycket ”som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning” i nämnda bestämmelse emellertid klargöras att de skillnader mellan det sökta varumärket och statsemblemet som en heraldiker ser inte nödvändigtvis uppfattas av genomsnittskonsumenten, som kan uppfatta varumärket som en efterbildning av statsemblemet i fråga trots skillnaderna i fråga om vissa heraldiska detaljer.

52 Den heraldiska beskrivningen av emblemet, som ska ligga till grund för bedömningen av huruvida det rör sig om en efterbildning ur heraldisk synpunkt i den mening som avses i artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, innehåller dessutom oftast bara några få beskrivande element, och ger inte nödvändigtvis någon detaljerad analys av den konstnärliga tolkningen. Förstainstansrätten har således inte gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det kan förekomma flera konstnärliga tolkningar av ett och samma emblem utifrån samma heraldiska beskrivning.

53 Domstolen är emellertid inte behörig att pröva vare sig den heraldiska beskrivning av emblemet som förstainstansrätten gjort i förevarande fall eller dess bedömning av huruvida det sökta varumärket utgör en efterbildning ur heraldisk synpunkt. Det följer nämligen av artikel 225.1 EG och artikel 58 första stycket i domstolens stadga att ett överklagande är begränsat till rättsfrågor. Förstainstansrätten är således ensam behörig att fastställa och bedöma de relevanta faktiska omständigheterna och att bedöma bevisningen. Bedömningen av de faktiska omständigheterna och av bevisningen utgör därför inte – utom i det fall då uppgifterna har missuppfattats – en rättsfråga som i sig är underställd domstolens kontroll i ett mål om överklagande (se, bland annat, dom av den 19 september 2002 i mål C-104/00 P, DKV mot harmoniseringsbyrån, REG 2002, s. I-7561, punkt 22, och av den 22 juni 2006 i mål C-25/05 P, Storck mot harmoniseringsbyrån, REG 2006, s. I-5719, punkt 40).

54 Vissa av American Clothings argument angående betydelsen av vissa omständigheter i målet, främst argumenten rörande att omsättningskretsen vid en vanlig användning av varumärket uppfattar lönnlövet som en utsmyckning samt dem som rör påståendet att den kanadensiska varumärkesbyrån beviljat registrering av ett med det aktuella varumärket identiskt varumärke åtföljt av en *disclaimer*, utgör inte rättsfrågor och omfattas således inte av domstolens behörighet.

55 American Clothing har visserligen gjort gällande att förstainstansrätten missuppfattade omständigheterna med avseende på sistnämnda argument. American Clothing har emellertid inte visat på vilket sätt förstainstansrätten skulle ha missuppfattat omständigheterna, utan har nöjt sig med att påstå att förstainstansrätten förnekade den kanadensiska varumärkesbyråns praxis. Sistnämnda påstående stämmer emellertid inte, eftersom förstainstansrätten, i punkt 85 i den överklagade domen, bara konstaterade att American Clothing inte hade visat att nämnda byrå inte skulle ha invänt mot förekomsten av ett lönnlöv när den granskade en ansökan om registrering av ett varumärke som var identiskt med det sökta.

56 Samtliga invändningar ovan, genom vilka förstainstansrättens fastställande och bedömning av de faktiska omständigheterna ifrågasätts, ska således avvisas.

57 Beträffande invändningen om att förstainstansrätten inte beaktade vare sig harmoniseringsbyråns eller andra nationella varumärkesbyråers praxis i fråga om statsemblem, påpekas, vad gäller harmoniseringsbyrån, att överklagandenämnderna ska fatta beslut enligt förordning nr 40/94 beträffande registrering av ett kännetecken som gemenskapsvarumärke inom ramen för en normbunden behörighet, och de har således inte någon befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar. Lagenligheten av överklagandenämndernas beslut ska därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, såsom den tolkats av gemenskapsdomstolen, och inte mot bakgrund av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis (se dom av den 15 september 2005 i mål C-37/03 P, BioID mot harmoniseringsbyrån, REG 2005, s. I-7975, punkt 47, och av den 12 januari 2006 i mål C-173/04 P, Deutsche SiSi-Werke mot harmoniseringsbyrån, REG 2006, s. I-551, punkt 48).

58 Vad vidare beträffar de tidigare nationella registreringar som American Clothing har hänvisat till erinras om att gemenskapsordningen för varumärken är ett självständigt system, som består av en samling regler och som syftar till att uppnå de mål som är specifika för detta system, eftersom denna ordning ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen. Frågan huruvida ett kännetecken kan registreras som gemenskapsvarumärke ska följaktligen endast prövas på grundval av den relevanta gemenskapslagstiftningen, såsom den tolkats av gemenskapsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 2008 i mål, C-488/06 P, L & D mot harmoniseringsbyrån, REG 2008, s. I-5725, punkt 58). Harmoniseringsbyrån och, i förekommande fall, gemenskapsdomstolen är därför inte bundna av ett beslut som fattats i en medlemsstat, eller i ett tredjeland, i vilket fastställts att ett kännetecken kan registreras som nationellt varumärke. Samma sak gäller *a fortiori* för registreringar av andra varumärken än det som förevarande ansökan avser.

59 Slutligen är, såsom redan har angetts ovan i punkt 47, artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen inte bara tillämplig på varumärken utan även på beståndsdelar av varumärken som utgör kopior eller efterbildningar av statsemblem. Det är således tillräckligt att en beståndsdel av det sökta varumärket återger ett sådant emblem eller utgör en efterbildning därav för att registreringen som gemenskapsvarumärke ska avslås. Eftersom förstainstansrätten fann att det lönnlöv som återgavs på det sökta varumärket utgjorde en efterbildning ur heraldisk synpunkt av det kanadensiska emblemet, saknades anledning att bedöma det helhetsintryck som varumärket ger, eftersom det enligt artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen inte krävs att det görs en helhetsbedömning av varumärket.

60 Av det anförda följer att förstainstansrätten inte åsidosatte bestämmelserna i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och i artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, genom att ogilla den talan som väckts mot det omtvistade beslutet i den del ansökan om registrering av det sökta varumärket avslogs för varor i klasserna 18 och 25 i den mening som avses i Niceöverenskommelsen.

61 American Clothings överklagande i mål C-202/08 P ska således ogillas.

Mål C-208/08 P

Parternas argument

62 Harmoniseringsbyrån har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen till den del det fastställs att artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och artikel 6ter i Pariskonventionen inte är tillämpliga på varumärken för tjänster.

63 Harmoniseringsbyrån anser att en korrekt tolkning av artikel 6ter i Pariskonventionen kräver att avsikten med nämnda konvention i sin helhet beaktas. Då förstainstansrätten tolkade artikel 6ter i Pariskonventionen bokstavligt och tagen ur sitt sammanhang kom den felaktigt fram till att varken denna bestämmelse eller artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 är tillämplig på ansökningar om registrering av varumärken för tjänster.

64 Harmoniseringsbyrån har, i motsats till vad förstainstansrätten slog fast, gjort gällande att gemenskapslagstiftarens avsikt inte var att Pariskonventionen skulle införa en skillnad i behandling mellan varumärken för varor och varumärken för tjänster, vilket framgår av artikel 29.1 i förordning nr 40/94.

65 Artikel 16 i varumärkeskonventionen, som antogs i Genève den 27 oktober 1994, ska enligt harmoniseringsbyrån ses som ett klargörande av artikel 6ter i Pariskonventionen utan att dess tillämpningsområde för den skull utvidgas.

66 Harmoniseringsbyrån har angett att domstolen, i sin dom av den 22 november 2007 i mål C-328/06, Nieto Nuño (REG 2007, s. I-10093), åtminstone underförstått har godtagit att varumärken för varor och varumärken för tjänster behandlas lika i Pariskonventionen.

67 American Clothing menar att artikel 6ter i Pariskonventionen är klar och entydig i den mån artikeln endast avser fabriks- eller handelsmärken och inte varumärken för tjänster. Denna tolkning bekräftas dessutom i såväl doktrin som rapporter från WIPO:s ständiga kommitté för varumärkesrätt, mönster, modeller och geografiska beteckningar.

68 Den omständigheten att ett varumärke för tjänster kan vara ”notoriskt känt”, i den mening som avses i artikel 6bis i Pariskonventionen, innebär på intet vis att bestämmelsen även skulle avse varumärken för tjänster. Den tolkningsfråga som ställdes i domen i det ovannämnda målet Nieto Nuño avsåg endast omfattningen av det geografiska område som krävs för att ett äldre varumärke ska vara välkänt, och inte tolkningen av artikel 6bis i Pariskonventionen med avseende på varumärken för tjänster. Förstainstansrätten har dessutom redan indikerat att nämnda artikel 6bis bara avser varumärken för varor (dom av den 11 juli 2007 i mål T-263/03, Mühlens mot harmoniseringsbyrån, punkt 54, och i mål T-28/04, Mühlens mot harmoniseringsbyrån, punkt 59).

69 American Clothing har beträffande införandet, under år 1958, av artikel 6sexies i Pariskonventionen anfört att denna bestämmelse saknar betydelse i målet, eftersom den inte har någon relevans för artikel 6ter. Lissabonakten, om ändring av Pariskonventionen, undertecknad den 31 oktober 1958, och historiken bakom dess tillblivelse bekräftar att den mest ambitiösa idén, att varumärken för tjänster generellt skulle jämställas med fabriks- eller handelsmärken i hela konventionen, inte godtogs.

70 Beträffande artikel 16 i varumärkeskonventionen, som antogs i Genève den 27 oktober 1994, har American Clothing hävdat att sistnämnda konvention ännu inte har ratificerats av gemenskapen och att bestämmelsen, i motsats till vad harmoniseringsbyrån har påstått, inte innebär ett klargörande av artikel 6ter i Pariskonventionen, utan i stället en komplettering till denna genom att den utvidgar det skydd som varumärken för varor har till att omfatta tjänster. Denna tolkning bekräftas i såväl doktrin som förarbetena till nämnda konvention.

Domstolens bedömning

71 Beträffande omständigheten att förstainstansrätten ansåg att artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 inte är tillämplig på varumärken för tjänster, ska Pariskonventionen beaktas mot bakgrund av dess artikel 6ter, till vilken det hänvisas i artikel 7 i förordning nr 40/94.

72 Såsom generaladvokaten har understrukit i punkterna 104 och 107 i sitt förslag till avgörande införs genom Pariskonventionen minimiregler om skydd för föremål för industriell egendom som omfattas av den, samtidigt som de stater som är parter till konventionen är fria att utvidga skyddet. Följaktligen och även om, såsom American Clothing har påstått, Pariskonventionen inte ålägger konventionsstaterna att registrera varumärken för tjänster och bestämmelserna i denna konvention inte är tillämpliga på sådana varumärken, är nämnda stater icke desto mindre fria att ensidigt föreskriva en sådan tillämpning. Såsom framgår av det i punkt 31 i den överklagade domen nämnda dokumentet från WIPO innebär inte artikel 6ter i Pariskonventionen ”att stater som är parter till Pariskonventionen är skyldiga att vägra eller ogiltigförklara registrering av eller förbjuda användning av statsemblem eller andra officiella kännetecken som varumärken för tjänster eller som beståndsdelar av varumärken för tjänster. Det står emellertid staterna fritt att göra det...”.

73 Artikel 6ter i Pariskonventionen lämnar det således fritt för konventionsstaterna att utvidga det skydd som varumärken för varor garanteras till att omfatta varumärken för tjänster. Detta innebär emellertid inte att nämnda stater enligt konventionen är skyldiga att göra åtskillnad mellan dessa två typer av varumärken.

74 Det återstår således att undersöka huruvida gemenskapslagstiftaren har velat använda sig av denna behörighet och utvidga det skydd som varumärken för varor garanteras genom Pariskonventionen till att omfatta varumärken för tjänster.

75 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 111 i sitt förslag till avgörande görs det inte i någon av de relevanta bestämmelserna i gemenskapsrätten någon principiell åtskillnad mellan varumärken för varor och varumärken för tjänster.

76 Den omständigheten att tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i förordning nr 40/94 har begränsats, vilket bland annat gäller artikel 7.1 e, j och k, i fråga om de absoluta registreringshindren, i vilken artikel den föreskrivna begränsningen emellertid endast gäller vissa typer av varor, påverkar inte i sig bedömningen att samtliga bestämmelser i nämnda förordning är tillämpliga utan åtskillnad på varumärken för varor och varumärken för tjänster.

77 Detta konstaterande måste även gälla artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, vilken inte innehåller någon uttrycklig begränsning med avseende på de varumärken den behandlar. Enbart den omständigheten att det i den aktuella bestämmelsen hänvisas till Pariskonventionen kan inte vederlägga denna tolkning. Det enda syftet med denna hänvisning är nämligen att bestämma vilken typ av kännetecken som inte får registreras, och inte att begränsa bestämmelsens tillämpningsområde.

78 Såsom i de flesta fall av absoluta registreringshinder i artikel 7.1 i förordning nr 40/94 ska ansökan om registrering av ett varumärke avslås, oberoende av om det söks för varor eller tjänster, när ett av registreringshindren i artikel 6ter i Pariskonventionen föreligger.

79 Denna tolkning av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 bekräftas dessutom av artikel 7.1 i, vilken bestämmelse avser ett område som motsvarar det som avses under h, det vill säga varumärken som innehåller andra kännetecken, emblem eller vapen än dem som omfattas av artikel 6ter i Pariskonventionen.

80 Artikel 7.1 i i förordning nr 40/94 är nämligen tillämplig utan åtskillnad på varumärken för varor och varumärken för tjänster i den meningen att ett avslag på registreringsansökan till exempel skulle kunna avse ett varumärke för tjänster som innehåller ett ”annat kännetecken”. Det finns ingen förklaring till varför en ansökan om registrering av ett varumärke för tjänster som innehåller ett annat kännetecken ska avslås, men inte en ansökan om registrering av ett varumärke för tjänster som innehåller en statsflagga. Om gemenskapslagstiftaren har velat ge andra kännetecken och vapen ett sådant skydd finns det mycket goda skäl att anta att den även haft för avsikt att ge ett åtminstone lika långtgående skydd för vapen, flaggor och andra statsemblem eller emblem för internationella mellanstatliga organisationer. Det förefaller på så sätt föga troligt att gemenskapslagstiftaren har velat låta en tjänsteleverantör använda ett varumärke som innehåller en nationsflagga, samtidigt som den har velat förbjuda sådan användning av andra kännetecken, såsom en symbol för en sportförening.

81 Av det anförda följer att förstainstansrätten felaktigt fastställde att det omtvistade beslutet stred mot artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 i den del ansökan om registrering av det sökta varumärket för tjänster i klass 40 i Niceöverenskommelsen avslogs.

82 Mot bakgrund av det ovan anförda ska harmoniseringsbyråns överklagande i mål C-208/08 bifallas och den överklagade domen upphävas i den del det omtvistade beslutet, som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd, ogiltigförklarades med avseende på avslaget på ansökan om registrering av det sökta varumärket för tjänster i klass 40 i Niceöverenskommelsen.

83 Det följer av artikel 61 första stycket i domstolens stadga att om domstolen upphäver förstainstansrättens avgörande kan den antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande.

84 Domstolen anser i förevarande fall att den förfogar över de uppgifter som behövs för att kunna avgöra målet i sak.

85 Eftersom det inte finns något fog för att, såsom förstainstansrätten har gjort, skilja mellan varumärken för varor och varumärken för tjänster vid tillämpningen av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 ska det nämligen, av de skäl som anförts ovan i punkterna 39–61 angående varor i klasserna 18 och 25 i Niceöverenskommelsen, konstateras att ansökningen om registrering av det aktuella varumärket även kunde avslås med avseende på varor i klass 40 i nämnda överenskommelse.

86 Under dessa omständigheter ska den talan som American Clothing väckt vid förstainstansrätten ogillas i den mån den avser avslaget på ansökan om registrering av det sökta varumärket för tjänster i nämnda klass 40.

Rättegångskostnader

87 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 118 i samma regler, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har, i såväl mål C-202/08 P som mål C-208/08 P yrkat att American Clothing ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom American Clothing har tappat målen, ska harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) American Clothing Associates NV:s överklagande i mål C-202/08 P ogillas.

2) Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 28 februari 2008 i mål T-215/06, American Clothing Associates mot

harmoniseringsbyrån, upphävs i den del förstainstansrätten ogiltigförklarade det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 4 maj 2006 (ärende R 1463/2005-1) om avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett kännetecken föreställande ett lönnlöv.

3) American Clothing Associates NV:s talan i mål T-215/06 ogillas.

4) American Clothing Associates NV ska ersätta rättegångskostnaderna i målen C-202/08 P och C-208/08 P.

Underskrifter